

Whitney Webb: Vše co potřebujete vědět o Světovém ekonomickém fóru a Agendě 2030 (VIDEO)

- CZ24 News | 10. března 2023

SVĚT: Agenda 2030 je ve skutečnosti jakousi osnovou Velkého resetu, prosazovaného právě Světovým ekonomickým fórem (WEF). Připomínám, že Agenda 2030 navazuje na Agendu 21, pocházející z roku 1992.

Agenda 2030 byla schválena drtivou většinou zemí světa již v roce 2015 a v následujících letech byla implementována do zákonů všech zemí, které se zavázaly 17 cílů Agendy 2030 splnit (u nás byla implementována v roce 2018).

WEF má bezesporu obrovský vliv na loutky ve vládách po celém světě, což je i důvod, proč se Davoských fór pravidelně účastní politici z drtivé většiny zemí světa. Právě tam získávají hlavní instrukce k jejich další politice. Průběžně jsou loutky ve vládách instruovány samozřejmě i z různých dalších zdrojů (např. u nás jde o Aspen institut).

Pokud se podrobněji nahlédnete na politiku WEF, pak jejím cílem je svět, kde nikdo nic nevlastní a vše podstatné se sdílí. Základem je tzv oběhová (cirkulární) ekonomika, přičemž masy jsou ovládány díky digitální totalitě (digitální měna s napojením na ID a sociální kredity).

Takové nahlédnutí na politiku WEF a na Agendu 2030 nabídla i Whitney Webbová, kterou jistě znají ti, kdo se zajímají o covidový podvod, neboť právě ona byla jednou z těch, kdo odhalili velmi výbušné informace a byla i součástí tzv. „Velké poroty.“

Tato investigativní novinářka nyní odhaluje vnitřní fungování Světového ekonomického fóra, hybné síly Velkého resetu, jehož osnovou je právě Agenda 2030.

Umíte-li anglicky, tak pod článkem najdete celé video, ve kterém hovoří Whitney Webbová s MintPress News. Shrnutí videa, které se zabývá WEF a Agendou 2030, následuje:

Každý rok v lednu pořádá WEF své výroční zasedání ve švýcarském Davosu.

Téma pro rok 2023 bylo „Společně pracovat v roztržtém světě“, přičemž WEF uvádí: „Svět se dnes nachází v kritickém bodě obratu. Obrovské množství probíhajících krizí vyžaduje odvážné kolektivní akce.

Činy WEF, i když jsou pečlivě zabaleny tak, aby působily altruisticky – a jsou prodchnuté módními slovy jako „zelený“ a „udržitelný“ – nakonec posouvají tento malý kruh dále k moci. Pokud dokonce ponoříte prst pod povrch WEF, je jasné, že korporativismus – a lépe řečeno fašismus – jsou jeho modus operandi.

WEF často hovoří o „transformačním potenciálu partnerství veřejného a soukromého sektoru“. Podle WEF:

„Soukromý sektor musí mluvit jazykem sociálních změn a veřejný sektor musí vytvářet ekonomické pobídky, aby využil inovace a odborné znalosti soukromého sektoru k řešení

společenských výzev. Díky sdílenému účelu, cílenému jednání a kontrolovanému dopadu můžeme jít nad rámec dialogu a přání a společně vytvořit inkluzivnější, prosperující a udržitelnou budoucnost.“

Teoreticky to zní dobře. Ale co to vlastně je partnerství veřejného a soukromého sektoru? Jde o partnerství mezi soukromými subjekty, jako jsou nadnárodní společnosti, a veřejným sektorem, kde oba jednají na stejné úrovni. Problém je v tom, že většina politiků dostává peníze a další výhody od stejných nadnárodních korporací, takže **mnoho oblastí vlády je v podstatě vlastněno těmito korporacemi.**

Tímto způsobem je to skutečně spíše soukromé partnerství a to, co zde máme, je v podstatě prostředek pro implementaci specifických politik, které jsou většinou řízeny firemním sektorem a jsou v podstatě spojením soukromého a veřejného sektoru (pozn.: již dlouhodobě nazývám současný systém korporátním fašismem).

Webbová přirovnává tuto ideologii k ideologii Benita Mussoliniho, zakladatele italské fašistické strany:

„Mussolini ... definoval svou konkrétní formu fašismu na počátku a polovině 20. století jako korporativismus, zrozený ze soukromé a veřejné moci. Přesně to Světové ekonomické fórum propaguje... fašistickou ideologii po celém světě.

Mají ve zvyku rozvíjet politiku prostřednictvím partnerství veřejného a soukromého sektoru, která sídlí v rámci Světového ekonomického fóra a jsou k němu přidružena.

Tyto strategie jsou poté předány vládám po celém světě a mnoho vlád po celém světě má mnoho prominentních úředníků, kteří byli historicky vyškoleni prostřednictvím „programů vedení“ Světového ekonomického fóra a jeho přidružených společností.

Mnozí slyšeli o Klausu Schwabovi, spoluzakladateli a předsedovi WEF. Důležité je ale také jednat se správnou radou WEF, která je složena z mocných a prominentních představitelů nadnárodních společností. To zahrnuje:

- Kristalina Georgieva, šéfka Mezinárodního měnového fondu (MMF)
- Al Gore, bývalý viceprezident Spojených států
- Larry Fink, generální ředitel společnosti BlackRock
- Marc Benioff, spoluzakladatel a CEO Salesforce
- Mark Schneider, generální ředitel společnosti Nestlé
- Jeden ze spoluzakladatelů Carlyle Group, která má rozsáhlé vazby na zpravodajskou komunitu

„Jsou to lidé, kteří řídí tento model veřejného partnerství po celém světě, a mají velmi specifické politické programy, což jsou zase návrhy WEF – strategické dokumenty a bílé knihy. Ty jsou zasílány vládám po celém světě a poté implementovány,“ říká Webbová.

To zahrnuje strategickou alianci, kterou WEF v roce 2019 uzavřel s Organizací spojených národů a která vyzývá OSN, aby využívala partnerství veřejného a soukromého sektoru jako model pro téměř všechna opatření, která realizují, zejména pro realizaci 17 cílů udržitelného rozvoje – Agendy 2030.

Agenda 2030 se skládá ze 17 cílů udržitelného rozvoje se 169 konkrétními cíli, které mají být celosvětově implementovány.

Zatímco „udržitelný rozvoj“ zní jako naprosto rozumný cíl, za touto vznešeně znějící frází je ošklivá pravda, protože tyto plány nejsou tím, čím se vydávají (pozn.: zde opět připomínám, jak dopadla Srí Lanka poté, co se dala na cestu plné udržitelnosti – přesně tak dopadnou i ostatní země).

Agenda 2030 má za cíl snížit spotřebu základního zboží a energie střední třídy. To zahrnuje omezení s cílem zrušení vlastnických práv a soukromého vlastnictví pro budoucí generace, stejně jako omezení vlastnictví elektrických spotřebičů a automobilů, jakož i vlastnictví bydlení. Webbová k tomuto tématu připomíná:

„Stojí za zmínku, že na konci 90. let tehdejší šéf OSN Kofi Annan na výročním zasedání Světového ekonomického fóra prohlásil, že Světové ekonomické fórum je částečně zodpovědné za to, co nazval tichou revolucí v OSN. Organizace spojených národů totiž místo toho, aby podporovala světový veřejný sektor, jak si většina lidí myslí, místo toho dala na první místo potřeby světových korporací...

Nadnárodní společnosti posledních několik desetiletí tlačí na OSN – Světové ekonomické fórum je jeho důležitou součástí –, aby upřednostňovalo potřeby společností před potřebami veřejnosti.“

V tomto kontextu je také zajímavé připomenout, kdo je to Klaus Schwab.

Investigativní novinář Johnny Vedmore se hluboce ponořil do Schwaba a jeho rodinné historie a odhalil, že během druhé světové války Schwabův otec Eugen Schwab vedl ravenšburskou pobočku společnosti Escher Wyss, která vyráběla různé komponenty používané nacistickou válečnou mašinerií a podporovala nacistický program atomových bomb.

Vedmore odhalil tři Schwabovy mentory – Johna K. Galbraitha, kanadsko-amerického ekonoma, diplomata a politika, Hermana Kahna, který vyvinul koncepty jaderného odstrašení, které se staly oficiální vojenskou politikou a Henryho A. Kissingera, který hovořil se Schwabem na mezinárodním semináři na Harvardu, který financovala americká CIA.

„Každý, kdo zná v jakékoli míře historii Klause Schwaba, ví, že v 60. letech studoval na Harvardu a že právě tam potkal tehdejšího profesora Henryho A. Kissingera, se kterým Schwaba pojilo celoživotní přátelství,“ vysvětlil Vedmore. Dále:

„Byli tam tři extrémně mocní a vlivní muži, včetně Kissingera, kteří dovedli Klause Schwaba k jeho konečnému cíli úplné globální nadvlády směřující k impériu prostřednictvím vytváření sociálních a ekonomických politik.

Navíc dva z těchto mužů byli nápomocni při vymýšlení všudypřítomné hrozby globální termonukleární války..jejich cesty se zkrížily v 60. letech. To oni naverbovali Klause Schwaba prostřednictvím programu financovaného CIA a byli skutečnou hnací silou založení Světového ekonomického fóra.“

První spojení WEF lze také spojit s [Římským klubem](#), který přijal neomalthusianismus – myšlenku, že příliš velká populace by zdecimovala zdroje – a chtěl zavést globální agendu depopulace.

Žádná diskuse o WEF by nebyla úplná, kdyby se nezabývala transhumanismem, termínem, který vytvořil Julian Huxley – bratr Aldouse Huxleyho, autora Brave New World. Nicméně Julian Huxley byl

prezidentem Britské eugenické společnosti a horlivým zastáncem eugenické ideologie.

O deset let později napsal knihu s názvem *New Bottles for New Wine*, ve které vysvětlil, že pokroky v technologii vedly k „nové eugenice“, kterou nazval „sloučení člověka a stroje“ neboli transhumanismus.

Od té doby transhumanismus nabral na síle. Mnoho z jeho zastánců byli lidé historicky spjatí s eugenickým hnutím. Rockefellerova nadace je toho dobrým příkladem. Schwab je dalším, kdo vyvinul koncept čtvrté průmyslové revoluce, která zahrnuje symbiózu člověka a stroje.

Jeden z Schwabových hlavních poradců, transhumanista Yuval Noah Harari, Ph.D., otevřeně připouští, že data by mohla globalistům umožnit dělat víc než jen „budovat digitální diktatury“. Pomocí technologií v podobě nositelných zařízení a implantátů – například mozkových čipů – bude jednou možné sledovat i vlastní myšlenky.

„Člověk je nyní hacknutelné zvíře,“ řekl Harari. „Člověk má duši nebo ducha a má svobodnou vůli a nikdo neví, co se ve mně děje, takže cokoli si vyberu, ať už je to ve volbách nebo v supermarketu, je to moje svobodná vůle – s tím je konec,“ vysvětluje Webbová ve videu. Dále říká:

„Harari poukázal na to, že čtvrtá průmyslová revoluce se liší od předchozích průmyslových revolucí, protože na konci 19. století bylo zapotřebí lidské práce. Naproti tomu říká, že ve čtvrté průmyslové revoluci budou tři třídy – nevykořisťovaná, vykořisťovaná a nedůležitá.“

V tomto scénáři by nevykořisťovanými byli oligarchové společnosti... v podstatě přiznává, že čtvrtá průmyslová revoluce je receptem na neofeudalismus poháněný extrémně invazivní, vyspělou technologií.“

Implantovatelná zařízení pro čtení myšlenek by se nakonec měla stát stejně běžnou záležitostí, jakou jsou dnes mobilní telefony:

„Harari na Světovém ekonomickém fóru řekl, že bod, ve kterém technologie vstoupí do vašeho těla a je schopna monitorovat vaši mysl, je bodem, ve kterém svět překročí hranici digitální diktatury – kde bude vedení moci vědět, kdo skutečně jste, o čem přemýšlíte a co si o problémech skutečně myslíte. A pokud s nimi nebudete souhlasit, druhý den ráno skončíte v gulagu.“

Důsledkem politiky hromadného sledování propagované WEF je protiústavní sledování disidentů s cílem je potlačit. Za tímto účelem Big Tech spolupracuje s armádou a tajnými službami a mimo jiné využívá to, co je známé jako „prediktivní policejní práce“ k odhalování „před zločinem.“

„Jedná se o použití algoritmů umělé inteligence k prohledávání dat o aktivitě jednotlivce na internetu, aby si vytvořili váš profil a rozhodli se, zda v budoucnu můžete spáchat trestný čin. Hackujeme těla, překračujeme červenou čáru do technologické dystopie, která by vedla k ... digitální diktatuře, z níž, jakmile bude zavedena, bude téměř nemožné uniknout,“ říká Webbová.

Co tedy můžete dělat? „Nejzřejmější způsob, jak se bránit, je nepoužívat tyto technologie, které vám umožňují být tímto způsobem sledováni,“ vysvětluje. „Mnoho z těchto technologií je uváděno na trh jako pohodlné, jako například biometrie, ale čím více z nás jim nevyhoví, tím méně bude tato agenda

úspěšná.“

Celé video v angličtině:

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda